

VIATJA OBAMA, VIATJA

Barak Obama necessitava urgentment contrarestar les crítiques de la campanya de McCain respecte a la seva manca d'experiència en afers internacionals. Per això, el seu equip d'assessors li va organitzar un *tour* planetari per llocs curiosament escollits per la seva importància per l'electorat nord-americà i per polir la seva imatge.

El primer dia de la gira, Obama entra a la pista de basquetbol d'una base dels EUA a Kuwait. Agafa la pilota la llença des de 10 metres i encistella 3 punts. La imatge va donar la volta al món. Quedava clar, per si algú encara en tenia algun dubte, que el periple internacional del senador seria un triomf i que la sort estava del seu costat.

A Bagdad el primer Ministre Nouri al-Maliki el va rebre com si ja fos president, i va donar públicament suport a la proposta d'Obama de retirar l'exèrcit nord-americà en 16 mesos, salvant-lo així dels republicans que l'acusen de ser un inconscient i de posar en perill tots els 'èxits' de Washington a l'Iraq. Però Maliki va votar per Obama i el candidat va guanyar 'les primàries d'Iraq'.

Després va aconseguir passar per Israel i Cisjordània sense ser acusat d'estar a favor d'uns o d'altres, cosa gens menyspreable en el camp de mines que es el conflicte del Pròxim Orient. I després, a Berlín, va destapar l'Obama-mania, amb més de 200.000 europeus que també van votar per uns EUA menys agressius i menys unilaterals. A totes bandes, Obama va fer gala d'un carisma i una eloqüència que l'han investit amb l'aura de la llegenda Kennedy.

Amb tot, el més curiós no és el que Obama ha fet en aquesta gira, sinó el que ha fet Bush per contenir el tsunami d'Illinois. El mateix dia que Obama s'envolava cap a Orient, la Casa Blanca va posar fi a sis anys d'aïllament polític d'Iran i va enviar a un alt càrrec diplomàtic del Departament d'Estat per parlar directament amb els negociadors de Teheran. Just el que Obama proposava des de feia temps.

I mentre el senador s'apropava a Bagdad, al President Bush li va faltar temps per canviar finalment d'estratègia i anunciar que prepararia un calendari per la retirada de les seves tropes de l'Iraq. El que calgui per restar-li punts al afortunat pivot Obama.

La llàstima es que hi haurà eleccions i que Obama, potser, fins i tot les guanyarà. Llàstima perquè si arriba a la presidència no serà gaire diferent dels altres i no podrà, o no voldrà, complir la quarta part de les promeses que ha fet. En canvi ara és quasi com si governés, només que les seves promeses electorals les compleixen els seus rivals republicans al poder per tal de prendre-li vots.

La situació es ideal. Hauríem de descobrir la fórmula per aconseguir que la campanya electoral nord-americana continués dos o tres anys més. Així podríem solucionar els problemes del món enviant al candidat Obama a Sudan, Corea del Nord, Geòrgia, Congo, Zimbabwe, Sri Lanka, Kashmir...

Jordi Raich.
Escriptor.
www.jordi-raich.com